

2 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 841/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Επαναφορά —
Αρχές που εφαρμόζονται επί αιτήσεως για επαναφορά προσφυγής —
Ανεπιφύλακτη απόσυρση της προσφυγής στην κρίσιμα περίπτωση —
Ισχυρισμός πλάνης δεν στοιχειοθετήθηκε.

5

Ο αιτητής ζήτησε την επαναφορά της προσφυγής του την οποία είχε αποσύρει ανεπιφύλακτα.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι, προσφυγή που εγκαταλείφθηκε ή απορρίφθηκε μπορεί να επαναφερθεί όπως η αστική αγωγή.

15

Οι περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί, τηρουμένων των αναλογιών, ισχύουν, εκτός εάν άλλως πως προβλέπεται από ειδικούς κανονισμούς του Ανωτάτου Συνταγματικού ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Βλέπε: Κανονισμό 18 των Κανονισμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου).

20

Η προσέγγιση του Δικαστηρίου σε αίτημα για επαναφορά προσφυγής που απορρίφθηκε γιατί είχε εγκαταλειφθεί είναι σύμφωνη με τις αρχές που διέπουν την ακύρωση απόφασης που εκδίδεται σε αστικές υποθέσεις. Η αίτηση για επαναφορά πρέπει να γίνεται μέσα σε εύ-

λογα σύντομο χρόνο. Ο εύλογα σύντομος χρόνος κρίνεται από το Δικαστήριο με βάση τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης.

Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης διαφέρουν από τα γεγονότα και τις περιστάσεις που οδήγησαν τη νομολογία στο συμπέρασμα ότι επιβάλλεται η επαναφορά της προσφυγής, λόγω της φύσεώς της, όταν διαπιστωθεί ότι ο αιτητής δεν είχε πρόθεση να παραιτηθεί ή να εγκαταλείψει την προσφυγή. Πάντοτε όμως σε συνάρτηση του χρόνου μεταξύ απόρριψης και καταχώρησης της σχετικής αίτησης για επαναφορά.

Στην παρούσα αίτηση, ο αιτητής εκπροσωπούμενος από δικηγόρο απέσυρε χωρίς καμιά επιφύλαξη ή δήλωση περί ανάκλησης της επίδικης πράξης.

Ο ισχυρισμός του αιτητή όπως διαγράφεται στην ένορκη δήλωση του είναι ότι είχε παραπλανηθεί από μία επιστολή του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων, ημερομηνίας 19/1/1994, στην οποία αναφέρετο ότι δεν του επιβλήθη οποιουσδήποτε φόρος για πώληση ακινήτου.

Από την ένορκη δήλωση του αιτητή είναι φανερό ότι έλαβε γνώση της επιστολής ημερομηνίας 19/1/1994 από τότε. Την προσφυγή την απέσυρε ένα ολόκληρο χρόνο αργότερα στις 17/1/1995. Λίγες μέρες αργότερα αντιλαμβάνεται το λάθος του όταν έλαβε την επιστολή του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων και εν τούτοις εφησυχάζει για διάστημα τριών μηνών καταχωρώντας την αίτηση αυτή στις 28/4/1996. Αλλά, πέραν των πιο πάνω, μεταξύ 19/1/1994 και 17/1/1995 ο αιτητής εμφανίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου επτά φορές για οδηγίες όπως φαίνεται στο φάκελο της υπόθεσης, ήτοι στις 15/2/1994, 15/3/1994, 29/3/1994, 21/6/1994, 13/9/1994, 1/11/1994 και 6/12/1994. Ο αιτητής σε καμιά περίπτωση στις επτά αυτές εμφανίσεις ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έκαμε καμιά μνεία ότι η επίδικη πράξη ανακλήθηκε.

Ο ισχυρισμός που προβάλλεται προς υποστήριξη της αίτησης επαναφοράς στην υπόθεση αυτή, λαμβάνοντας υπ' όψη τα όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως, δεν μπορεί να αποτελέσει βάσιμο και ικανοποιητικό λόγο για παροχή της αιτούμενης άδειας. Τα γεγονότα καταδεικνύουν ότι η απόσυρση της προσφυγής υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης αυτής δε θα μπορούσε εύλογα να αποδοθεί σε λάθος, πλάνη ή αβλεψία που να δικαιολογείται.

Ο αιτητής απέτυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι η ρητή και ανεπιφύλακτη απόσυρση της προσφυγής οφείλετο σε συγγνωστή πλάνη.

Στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου εναπόκειται να επαναφέρει απορριφθείσα προσφυγή ακόμα και στην περίπτωση ανεπιφύλακτης απόσυρσής της όταν διαπιστωθεί ότι τούτο έγινε λόγω πλάνης ή λάθους.

5

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10 *Ελεύθερον Εργατικόν Σωματείων Μεταφορών και Γεωργίας ΣΕΚ Λεμεσού και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ .1,*

Tsingi v. Republic (1984) 3(B) C.L.R. 1262,

15 *Theodosiadou and Others v. Republic (1985) 3(B) C.L.R. 863,*

Κραμβή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 100.

Αίτηση για επαναφορά.

20

Αίτηση από τον Αιτητή για επαναφορά της προσφυγής μετά από την απόρριψή της από το Δικαστήριο κατόπιν απόσυρσής της από τον Αιτητή.

25 *Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

Λ. Καουτζάνη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Το αίτημα της αίτησης αυτής είναι:-

35

“Α. Διάταγμα και/ή απόφαση με την οποία να επιτρέπεται και/ή να διατάσσεται η επαναφορά της με τον πιο πάνω αριθμό και τίτλο προσφυγής.”.

40

Η αίτηση στηρίζεται στο άρθρο 11 του Νόμου 33/64 των Κανονισμών 17, 18 και 19 των περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1962 και τους Θεσμούς της Πολιτικής Δικονομίας Δ.48 θ.2, Δ.33 θ.1 και 25 και των γενικών εξουσιών του Δικαστηρίου.

Η αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του αιτητή στην

οποία παρατίθενται τα γεγονότα που την περιβάλλουν και την στηρίζουν.

Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση καταχωρήθηκε γραπτή ένσταση η οποία επίσης συνοδεύεται από ένορκη δήλωση και δύο επι- 5
 συναπτόμενα τεκμήρια, την ειδοποίηση επιβολής φορολογίας κε-
 φαιουχικών κερδών, ημερομηνίας 14/1/1994 και την επιστολή
 του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων προς τον αιτητή,
 ημερομηνίας 25/1/1995.

Τα γεγονότα έχουν ως ακολούθως:- 10

Στις 9/11/1993 ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή αυτή ενα-
 ντίον απόφασης του Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσό- 15
 δων, ημερομηνίας 6/9/1993, να του επιβάλει φορολογία κεφαλαι-
 ουχικών κερδών σχετικά με την πώληση του διαμερισμάτος του
 στη Λάρνακα με αρ. εγγραφής 1015, Φ/Σχ. XL/646.1, Τεμάχιο 682.

Στην προσφυγή αυτή καταχωρήθηκε γραπτή ένσταση από τους 20
 καθ' ων η αίτηση στις 28/3/1994.

Κατόπιν οδηγιών του Δικαστηρίου, ο μεν δικηγόρος του αιτη-
 τή καταχώρησε την πολυσέλιδη γραπτή αγόρευσή του στις 25
 14/6/1994, η δε δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, την 13/12/1994.

Στο μεσολαβήσαν διάστημα μεταξύ των καταχωρήσεων των 25
 αγορεύσεων των δύο πλευρών η προσφυγή ήχθη ενώπιον του Δι-
 καστηρίου για οδηγίες πέντε φορές, ήτοι στις 21/6/1994, 13/9/1994,
 1/11/1994, 6/12/1994 και 17/1/1995.

Στις 17/1/1995 η προσφυγή απορρίφθηκε από το Δικαστήριο 30
 κατόπιν της απόσυρσής της από τον αιτητή.

Το σχετικό πρακτικό του Δικαστηρίου έχει ως εξής:- 35

“ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 17 Ιανουαρίου 1995

Για τον αιτητή: Ευγενίου για Α. Σ. Αγγελίδη

Για τους καθ' ων η αίτηση: Α. Κυθραιώτου για Α. Καουτζάνη

Ευγενίου: Ζητώ την άδεια του Δικαστηρίου να αποσύρω την 40
 προσφυγή.

Κυθραιώτου: Δεν ζητώ έξοδα.

Δικαστήριο: Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.”.

Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι, προσφυγή που εγκαταλείφθηκε ή απορρίφθηκε μπορεί να επαναφερθεί όπως η αστική αγωγή.

Οι περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικοί Κανονισμοί, τηρουμένων των αναλογιών, ισχύουν, εκτός εάν άλλως πως προβλέπεται από ειδικούς κανονισμούς του Ανωτάτου Συνταγματικού ή του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Βλέπε: Κανονισμό 18 των Κανονισμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου).

Η προσέγγιση του Δικαστηρίου σε αίτημα για επαναφορά προσφυγής που απορρίφθηκε γιατί είχε εγκαταλειφθεί είναι σύμφωνη με τις αρχές που διέπουν την ακύρωση απόφασης που εκδίδεται σε αστικές υποθέσεις. Η αίτηση για επαναφορά πρέπει να γίνεται μέσα σε εύλογα σύντομο χρόνο. Ο εύλογα σύντομος χρόνος κρίνεται από το Δικαστήριο με βάση τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης (Βλέπε: *Ελεύθερον Εργατικόν Σωματείον Μεταφορών και Γεωργίας ΣΕΚ Λεμεσού και Άλλοι ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 1, *Panayiotis Tsingi ν. The Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 1262, *Eleni Theodosiadou and Others ν. The Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 863).

Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης διαφέρουν από τα γεγονότα και τις περιστάσεις που οδήγησαν τη νομολογία στο συμπέρασμα ότι επιβάλλεται η επαναφορά της προσφυγής, λόγω της φύσεώς της, όταν διαπιστωθεί ότι ο αιτητής δεν είχε πρόθεση να παραιτηθεί ή να εγκαταλείψει την προσφυγή. Πάντοτε όμως σε συνάρτηση του χρόνου μεταξύ απόρριψης και καταχώρησης της σχετικής αίτησης για επαναφορά.

Στην αίτηση που έχω ενώπιόν μου σήμερα, ο αιτητής εκπροσωπούμενος από δικηγόρο απέσυρε χωρίς καμιά επιφύλαξη ή δήλωση περί ανάκλησης της επίδικης πράξης.

Ο ισχυρισμός του αιτητή όπως διαγράφεται στην ένορκη δήλωσή του είναι ότι είχε παραπλανηθεί από μία επιστολή του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων, ημερομηνίας 19/1/1994, στην οποία αναφέρετο ότι δεν του επιβλήθη οποιοσδήποτε φόρος για πώληση ακινήτου.

Θεωρώ σκόπιμο να περιλάβω στην απόφαση τις σχετικές παραγράφους της ένορκης δήλωσης του αιτητή:

“2. Στις 19.1.94 μου στάληκε ειδοποίηση επιβολής φορολογίας με την οποία μου επεβλήθηκε φόρος “τίποτε”.

3. Από λάθος και/ή αβλεψία μου και επειδή νόμισα ότι η ειδοποίηση αυτή αφορούσε επαναξέταση της προσβαλλόμενης με την παρούσα προσφυγή απόφασης και άρα ότι ικανοποιήθηκα αφού κατά την “νομιζόμενη” επαναξέταση δεν μου επεβλήθηκε φορολογία, έδωσα προφορικές οδηγίες στο Δικηγορικό Γραφείο του κ. Α. Σ. Αγγελίδη όπως αποσυρθεί η προσφυγή μου.

4. Η προσφυγή μου πράγματι αποσύρθηκε στις 17.1.95.

5. Το λάθος το αντελήφθηκα μεταγενέστερα όταν ο καθ’ ου η αίτηση με επιστολή του ημερ. 25.1.95 με κάλεσε όπως προσέλθω στο Γραφείο Είσπραξης Φόρων και πληρώσω την προσβαλλόμενη με την παρούσα προσφυγή φορολογία μαζί με τόκους από 17.8.94 γιατί αφού όπως μου εξηγούσε στην επιστολή του η προσφυγή μου αποσύρθηκε και η επίδικη φορολογία επικυρώθηκε.

6. Τότε αντιλήφθηκα το λάθος μου και/ή την παρεξήγηση που δημιούργησε η ειδοποίηση επιβολής φορολογίας κεφαλαιουχικών κερδών ημερ. 14.1.94.”.

Από την ένορκη δήλωση του αιτητή είναι φανερό ότι έλαβε γνώση της επιστολής ημερομηνίας 19/1/1994 από τότε. Την προσφυγή την απέσυρε ένα ολόκληρο χρόνο αργότερα στις 17/1/1995. Λίγες μέρες αργότερα αντιλαμβάνεται το λάθος του όταν έλαβε την επιστολή του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων και εν τούτοις εφυσιχάζει για διάστημα τριών μηνών καταχωρώντας την αίτηση αυτή στις 28/4/1996. Αλλά, πέραν των πιο πάνω, μεταξύ 19/1/1994 και 17/1/1995 ο αιτητής εμφανίσθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου επτά φορές για οδηγίες όπως φαίνεται στο φάκελο της υπόθεσης, ήτοι στις 15/2/1994, 15/3/1994, 29/3/1994, 21/6/1994, 13/9/1994, 1/11/1994 και 6/12/1994. Ο αιτητής σε καμιά περίπτωση στις επτά αυτές εμφανίσεις ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έκαμε καμιά μνεία ότι η επίδικη πράξη ανακλήθηκε (όπως πεπλανημένος, ως ισχυρίζεται, ενόμιζε), αλλά στις 14/6/1994 κατεχώρησε τη γραπτή του αγόρευση εναντίον της επίδικης απόφασης, πέντε σχεδόν μήνες μετά τις 19/1/1994. Επακολούθησε δε και η γραπτή αγόρευση των καθ’ ων η αίτηση στις 13/12/1994.

Ο αιτητής αντελήφθη την πλάνη του ως αναφέρει στην ένορκη δήλωσή του, λίγες μέρες μετά που απέσυρε την προσφυγή του. Και εν τούτοις εφυσιχάζει για περίοδο τριών μηνών χωρίς να πάρει

οποιοδήποτε δικονομικό μέτρο.

- 5 Ο ισχυρισμός που προβάλλεται προς υποστήριξη της αίτησης επαναφοράς στην υπόθεση αυτή, λαμβάνοντας υπ' όψη τα όσα ανέφερα προηγούμενα, δεν μπορεί να αποτελέσει βάσιμο και ικανοποιητικό λόγο για παροχή της αιτούμενης άδειας. Τα γεγονότα καταδεικνύουν ότι η απόσυρση της προσφυγής υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης αυτής δεν θα μπορούσε εύλογα να αποδοθεί σε λάθος, πλάνη ή αβλεψία που να δικαιολογείται. Η προσβαλλόμενη πράξη και η επιστολή ημερομηνίας 19/1/1994 σαφώς αναφέρονται σε διαφορετικά ακίνητα και ξεχωριστές πωλήσεις ακινήτων σε διαφορετικές ημερομηνίες, γεγονότα που εγνωρίζε καλύτερα από κάθε άλλο ο αιτητής.
- 10
- 15 Ο αιτητής απέτυχε να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι η ρητή και ανεπιφύλακτη απόσυρση της προσφυγής οφείλετο σε συγγνωστή πλάνη.

- 20 Στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου εναπόκειται να επαναφέρει απορριφθείσα προσφυγή ακόμα και στην περίπτωση ανεπιφύλακτης απόσυρσής της όταν διαπιστωθεί ότι τούτο έγινε λόγω πλάνης ή λάθους (Βλέπε *Tsingis v. Republic* (ανωτέρω)).

- 25 Η ελληνική νομολογία επίσης αναγνωρίζει τέτοια διακριτική εξουσία στο Δικαστήριο. Στην υπόθεση 383/1973 το Συμβούλιο της Επικρατείας της Ελλάδας επέτρεψε επαναφορά προσφυγής η οποία απεσύρθη την προηγούμενη μέρα από λάθος του αιτητή ή του δικηγόρου του. Τα γεγονότα όμως στην υπόθεση αυτή του Συμβουλίου Επικρατείας διαφέρουν κατά πολύ από τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Τα γεγονότα της Ελλαδικής απόφασης συνίσταντο σε σύγκριση του πληρεξουσίου δικηγόρου ο οποίος χειριζέτο δύο παρόμοιες υποθέσεις με αιτητές διαφορετικά πρόσωπα αλλά με το ίδιο ονοματεπώνυμο. Μόλις δε αντελήφθηκε το λάθος την επομένη μέρα, κατεχώρησε τη σχετική αίτηση. Αναφέρεται δε στην Ελλαδική απόφαση αρ. 383/1973, το εξής απόσπασμα:-
- 30
- 35

- 40 “Τυχόν ανάκλησις της παραιτήσεως προ της συζητήσεως της υποθέσεως αίρει τας ως άνω συνεπείας μόνο εφ’ όσον ο παραιτηθείς επικαλείται συγγνωστήν πλάνην ή άλλον τινά νόμιμον λόγον εγκείμενον εις ελάττωμα της δηλωθείσης βουλήσεως περί παραιτήσεως, περί της βασιμότητος του οποίου κρίνει το Δικαστήριο.”.

Η απόφαση της Ολομέλειας *Κραμβή ν. Δημοκρατίας* (1989) 3

Α.Α.Δ. 100 διαφοροποιείται όσον αφορά τα γεγονότα. Στην απόφαση εκείνη απεσύρθη η προσφυγή γιατί εκκρεμούσε άλλη προσφυγή του ίδιου αιτητή με το ίδιο ή παρόμοιο αιτητικό, πράγμα που αναφέρεται στο πρακτικό του Δικαστηρίου. Είναι όμως ενδεικτική η τελευταία παράγραφος της απόφασης στην σελίδα 105 που έχει ως ακολούθως:- 5

“Το Δικαστήριο τούτο, έχοντας υπόψη τα γεγονότα της υποθέσεως όπως έχουν αναφερθεί πιο πάνω, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση για επαναφορά της προσφυγής Αρ. 421/86, δεν μπορούσε να επιτύχει και ορθά απορρίφθηκε από τον ευπαίδευτο Δικαστή που τη δίκασε πρωτόδικα και η έφεση αυτή αποτυγχάνει διότι εκτός των άλλων λόγων δεν μπορεί να εξαχθεί οποιοδήποτε συμπέρασμα από το ιστορικό και τα γεγονότα όλων των υποθέσεων που σχετίζονται με αυτή ότι υπήρξε οιαδήποτε επιφύλαξη ή ότι η απόσυρση της αγωγής έγινε κάτω από οποιουσδήποτε όρους, και μια προσφυγή που ρητά και εθελούσια αποσύρεται πρέπει να θεωρείται σαν εγκαταλειφθείσα και δεν μπορεί να επαναφερθεί. Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.”. 10 15 20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η αίτηση απορρίπτεται. Υπό τις περιστάσεις δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.